

Cam Denizati

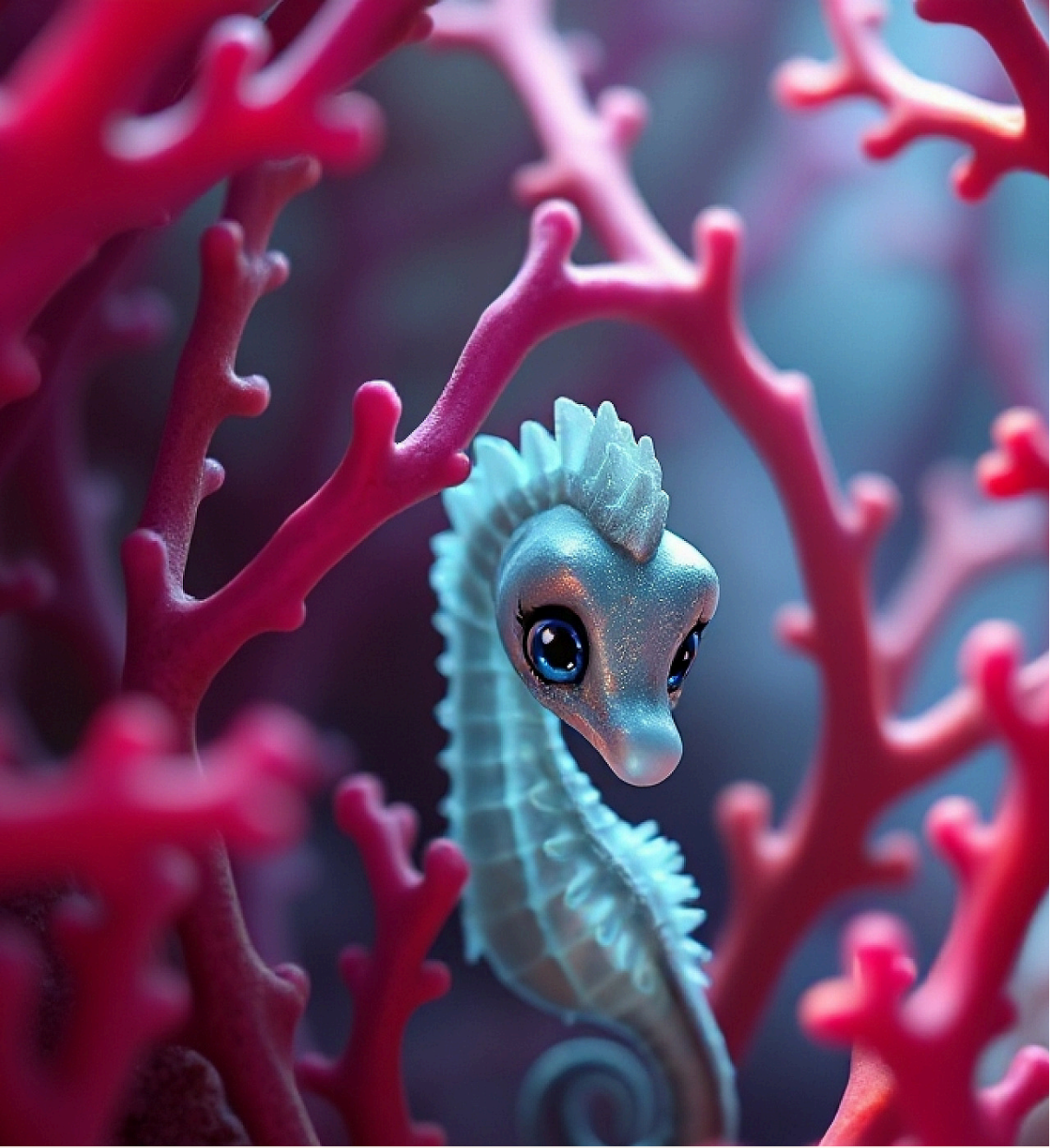
Yavuz DEMİRKIRAN

Cam Denizati

Yavuz DEMİRKİRAN

Parlak mavi okyanusta, güneş ışığının dalgaların üzerinde dans ettiği yerde, Kristal adında küçük bir denizati yaşardı. Gövdesi, hafif su mavisi tonlu, berrak ve ışıldayan camdan yapılmıştı; bu yüzden ışık içinden bükülüp küçük yıldızlar gibi parıldardı. Kristal, rengârenk mercan kayalıkları arasında saklambaç oynamayı çok severdi. Narin kuyruğunu bir mercan parçasına dolayıp suda neredeyse görünmez olurdu. Diğer deniz canlıları yanından geçip gider, o da usulca kıkırdardı.

Kristal'in en sevdiği oyun, pembe, mor ve turuncu dallardan oluşan düğüm düğüm bir orman gibi olan mercan labirentinde saklanmaktı. Dar aralıklardan süzülür, gizli köşelerden dışarı bakardı. Küçük, yuvarlak, koyu mavi gözleri yaramazlıkla parıldardı. "Bakalım neredeyim?" diye fısıldar, su sesini alıp götürürdü. Mercan kayalığı onun oyun alanıydı ve her kıvrımını, her dönüşünü bilirdi.

Güneşli bir sabah Kristal, mercan labirentinin kenarında yüzen bir grup küçük balık gördü. Aralarında üç beyaz çizgili, iri ve endişeli gözlü, minik turuncu bir balık olan Pip vardı. Pip'in yüzgeçleri heyecanla titriyordu. Pip'in yanında, güzel mercanlara kapılıp sürekli dikkati dağılan, meraklı yeşil gözlü, yuvarlak limon sarısı bir balık olan Nibbet vardı. Bilge yaşlı balık Koca Mercan, gümüş çizgili koyu mor gövdesiyle suda süzülerek onların arkasından yavaşça yüzüyordu.

"Şimdi, küçükler," dedi Koca Mercan sakın ve gür bir sesle, "bana yakın durun. Mercan labirenti tek başına dolaşılacak bir yer değil. Geçitleri dev bir bulmaca gibi kıvrılır durur." Pip başını salladı ve Koca Mercan'a daha da yaklaştı. Ama Nibblet çoktan parlak pembe bir mercan dalına bakıyordu. "Ooo, şuna bak!" dedi Nibblet ve fırlayıp uzaklaştı. Pip de yetişmeye çalışarak onu izledi.

Çok geçmeden Pip ve Nibblet mercan labirentinin derinliklerine daldı. Mercan duvarları her yanda yükseliyor, su loşlaşıyordu. Pip'in iri yuvarlak gözleri daha da büyüdü. "Herkes nereye gitti?" diye fısıldadı Pip, yüzgeçleri titreyerek. Nibblet etrafında döndü, tuhaf şekillere baktı. "Bilmiyorum," dedi Nibblet, sesi kısılarak. "Her şey birbirine benziyor!" Şuraya buraya yüzdüler ama her yol başka bir mercan düğümüne çıkıyor gibiydi.

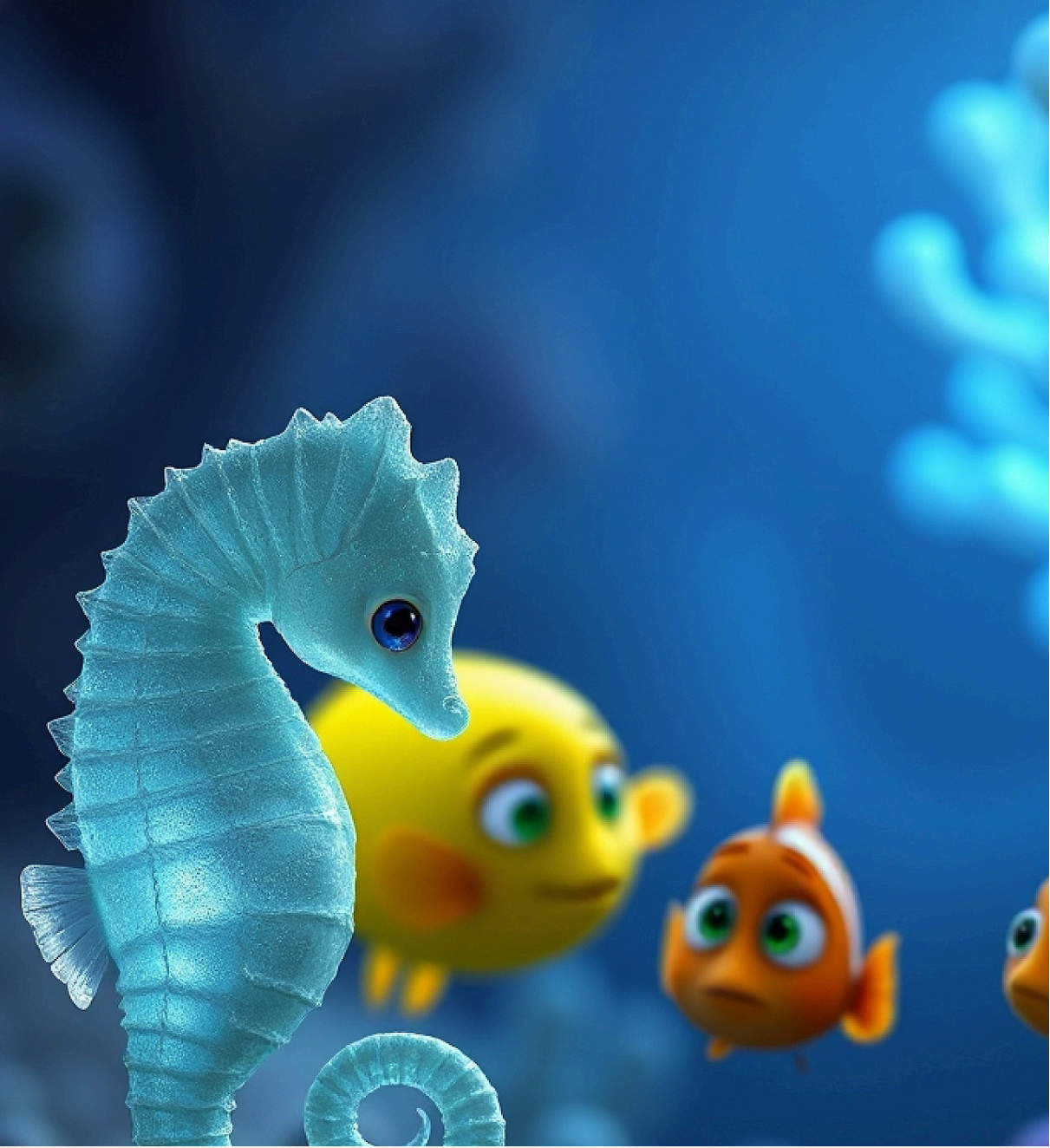
Kristal yakınlarda saklanmış, iki küçük balığı izliyordu. Endişeli yüzlerini gördü, korkmuş fısıltılarını duydu. Yardım etmek istedi ama o kadar küçük ve şeffaftı ki onu belki de göremezlerdi. Saklandığı yerden fırlayıp doğruca Pip'in burnunun ucuna yüzdü. "Merhaba!" dedi. Pip yerinden sıçradı. "Bunu kim söyledi?" diye soludu Pip, etrafına bakınarak. "Buradayım, aşağıda!" dedi Kristal ve cam gövdesi loş ışıktaki parıldıadı.

Pip ve Nibblet, ışıldayan şekle bakakaldı. "Neredeyse görünmezsin!" dedi Nibblet, gözleri kocaman açılarak. "Ben Kristal," dedi o. "Bu labirenti herkesten iyi bilirim. Çıkış yolunuzu bulmanıza yardım edebilirim." Pip'in endişeli gözleri birazcık parladı. "Gerçekten mi?" diye sordu Pip. "Beni izleyin," dedi Kristal, "ve yakın durun. Bazı geçitler çok dardır." Döndü ve iki mercan dalı arasındaki minik bir aralığa doğru yüzdü.

Kristal önden gidiyor, şeffaf gövdesi en dar geçitlerden süzülüyordu. Pip ve Nibbet onu izlemeye çalıştı ama aralıklar çok dardı. "Sıkıştım!" diye bağırdı Pip, kıvranarak. Kristal geri geldi ve Pip'in yüzgeçlerini usulca yönlendirdi. "Bu taraftan," dedi. "Mercan labirentinin yalnızca küçük, şeffaf bir denizatının bulabileceği gizli yolları var." Bir yapraktan daha geniş olmayan bir çatlaktan sızdı ve küçük balıklar birer birer onu izledi.

Daha derine yüzdükçe mercanlar sıklaştı, ışık azaldı. Nibblet'in dikkati yine parlayan mavi bir mercana kaydı. "Ooo, ne güzel!" dedi Nibblet, sürüklenmeye başlayarak. "Hayır, Nibblet!" diye seslendi Kristal. "Bizimle kal. Neredeyse geldik." Nibblet'in önüne yüzdü ve minik sırt yüzgecini kıpırdattı. "Parıltımı izle. Işığın cam gövdemden nasıl büküldüğünü görüyor musun? İşte bu senin rehberin." Nibblet başını salladı ve yakın kaldı.

Sonunda Kristal ileride aydınlık bir açıklık gördü. "İşte çıkış yolu!" dedi. Pip ve Nibblet'i son bir dar tünelden geçirdi. Altın rengi ışınlar hâlinde güneş ışığının süzüldüğü açık suya fırladılar. Koca Mercan bekliyordu, kehribar gözleri rahatlamayla doluydu. "Pip! Nibblet!" diye seslendi. İki küçük balık, yüzgeçlerinin elverdiğince hızlı ona doğru yüzdü. "Güvendeyiz!" dedi Pip. "Kristal bize yolu gösterdi!"

Koca Mercan, yakınlarda süzölen, cam gövdesi ışıldayan Kristal'e döndü. "Harika bir armağanın var, küçüğüm," dedi Koca Mercan. "Şeffaf gövden, mercan labirentinden görünmeden geçmene olanak tanıyor ve sen bunu küçöklerimizi eve getirmek için kullandın." Kristal'in içi sıcacık oldu. "Ben yalnızca yardım etmek istedim," dedi. "Ve ettin de," diye yanıtladı Koca Mercan. "Başkalarına yardım etmek için kullanılan bir armağan, en büyük hazinedir."

Pip ve Nibblet, minnettarlıkla parlayan gözlerle Kristal'in etrafında yüzdü. "Teşekkürler, Kristal!" dedi Pip. "Sen en iyi saklanan ve en iyi bulan kişisin!" diye ekledi Nibblet. Kristal kıkırdadı. "Yardım edebildiğime sevindim," dedi. "Ama belki bir dahaki sefere Koca Mercan'a yakın durursunuz." Pip ve Nibblet söz verdiler. Koca Mercan gülümsedi, uzun sarkan yüzgeçleri usulca salınarak. "Hep birlikte eve gidelim," dedi.

O günden sonra Kristal hâlâ mercan kayalıkları arasında saklanmayı çok seviyordu ama küçük balıkları da gözden ayırmıyordu. Görünmezliğinin yalnızca oyun için olmadığını biliyordu; bu, başkalarını güvende tutabilecek özel bir yetenektir. Ne zaman küçük bir balık mercan labirentine fazla yaklaşırsa, Kristal minik bir yıldız gibi parıldayarak ortaya çıkar ve onları geri götürürdü. Kristal sayesinde mercan kayalığı kendini daha güvende hissediyordu.

Pip ve Nibblet sık sık Kristal'i ziyaret eder, birlikte saklambaç oynarlardı. Kristal saklanır, küçük balıklar onu bulmaya çalışırdı. "Parıltını görüyorum!" diye bağıırdı Pip ve Kristal kahkahayla gülerdi. Ama artık Kristal saklandığında, arkadaşlarının onu bulabileceğinden her zaman emin olurdu. Görölmenin de tıpkı görünmez olmak kadar önemli olduğunu öğrenmişti, hele de birine ihtiyaç duyulduğunda.

Bir akşam Koca Mercan küçük balıkları topladı ve onlara Kristal'in hikâyesini anlattı. "Kristal'in cam gövdesi onu neredeyse görünmez yapıyor," dedi, "ama iyi kalbi onu parlıyor. Armağanını başkalarına yardım etmek için kullandı ve onu gerçekten özel yapan da bu." Küçük balıklar gözleri kocaman açılarak başlarını salladı. Kristal utandı, su mavisi tonu bir an için pembe parladı. Gururlu ve mutlu hissetti.

Ve böylece, parlak mavi okyanusta, cam denizatı mercan kayalıkları arasında yüzdü, her zaman yardıma hazır. Eşsiz yeteneği harika bir armağandı ve onu sorumlulukla kullandı. Ne zaman kaybolmuş bir balığa rehber gerekse, Kristal oradaydı; şeffaf gövdesi mercan labirentinden ışıldayan bir sır gibi süzülürdü. Ve onun sayesinde mercan kayalığı daha mutlu, daha güvenli bir yerdi.